

בית משפט השלום תל אביב-יפו

פ 11490/00

מ"י נ סקא

פא-יפו-0-8574/98

תאריך פתיחה: 22/10/00

סוג עניין: 703

המאשימה: מדינת ישראל

**בבית משפט השלום
תל-אביב - יפו**

נגד

הנאשם: ראמזי בן עבד סקא
יליד 1968, ת.ז. 023113103
אוזישקובה 6 ת"א.

703/16

כ ת נ - א י ש ו ם

הנאשם הנ"ל מואשם בזאת כדלקמן:

(פ.א. 0-8574/98 - ת. יפו).

העובדות:

1. בתאריך 1/7/98 בשעה 23:00 לערך, ביפו ברחוב בת ים 8, תקף הנאשם את זיוה יריב שדה (להלן - המתלוננת), בכך שירק עליה.

2. בהמשך לאמור, איים הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ובכוונה להפחידה, בכך שנטל לידו קרש גדול נופף אותו מעל לראשה ובאומרו כי אם לא תסתלק יגמר רע וכי ישרוף את ביתה.

הוראות החיקוק על פיהן מואשם הנאשם:

- 1. תקיפה - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התש"ז 1977.
- 2. איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין התש"ז 1977.

עדי התביעה:

- 1. 925073 מפקח עאהד אברהים - ת. יפו.
- 2. זיוה יריב שדה, זכרון קדושים 3 ת"א.
- 3. 1078646 סמ"ר מגד צביקה - ת. יפו.

עו"ד, סיגל להן, נקד
תובעת מכח מינוי על ידי
המפקח הכללי של המשטרה

בית משפט השלום
תל-אביב-יפו
2000-10-5
תאריך / ת.ז.

פ.א. 0-8574/98 - ת. יפו

ת - 11134/98

מקור/העתק

היום יום שלישי 15 באוגוסט 2000

שפ/

17

בתי המשפט

תפ 011490/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט דוד רוזן

בעניין: **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד מנור

המאשימה

נגד

ראמזי סקא
ע"י ב"כ עוה"ד רחה

הנאשם

- 1
- 2 מר ראמזי סקא (להלן-"**תנאשם**") הואשם בעבירות לפי ס' 379 ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז -
- 3 1977 (להלן-"**החוק**") בכך שאיים ותקף את הגב' זיוה יריב (להלן-"**המתלוננת**").
- 4
- 5 המתלוננת מתגוררת ברח' בת ים ביפו. המתלוננת לא נשאה נחת, בלשון המעטה, מבניית בית
- 6 סמוך לביתה, שלדידה נבנה בניגוד לתוכנית המתאר ולחוק.
- 7 המתלוננת פתחה בהליכים אזרחיים כנגד בונה הבית. ההליכים המשפטיים חובילו להתנכלויות
- 8 ומיני סכסוכי שכנים. האירוע שעל מדוכת דיונינו הינו בהמשך לסכסוך האזרחי.
- 9
- 10 המתלוננת ספרה בבית משפט, כי במועד הנקוב בכתב האישום, תזרה בשעת לילה מבית החולים,
- 11 שם אושפז אביה. לפני כניסתה לביתה, עצרה מול הבית ברח' בת ים 8, עמדה על המדרכה והביטה
- 12 על הבית, כדי לראות: "**...מה התקדם בשבוע האחרון**" (עמ' 4 שורה 17).
- 13 המתלוננת ציינה, כי לפתע הגיח הנאשם:
- 14
- 15 "**...עם יריקות וקללות, וחניף עלי מוט ועמד במרחק של ס"מ ממני וציווח**
- 16 **עלי להתרחק מהמדרכה הציבורית**".
- 17 (עמ' 4 שורה 19)
- 18
- 19 המתלוננת פירטה את הקללות שהשמיע הנאשם, שהוסיף ואמר: "**ביתך יישרף, הבית הזה יבנה**
- 20 **והבית שלך יישרף**". (עמ' 4 שורה 24).
- 21 לדברי המתלוננת, שבועיים אחר כך נשרפה מכוניתה.
- 22

בתי המשפט

תפ 011490/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט דוד רוזן

- 1
2 הנאשמת נחקרה בתקיפות ובנחישות רבה על ידי הנאשם.
3 המתלוננת הכחישה, מכל וכל, שהתקרבה אל הבניין, ונכנסה לתחומיו. המתלוננת איששה את
4 דברי הנאשם, לפיהם שחררו אותו השוטרים באותו יום. המתלוננת ציינה, כי השוטרים קיבלו את
5 הנאשם "במאור פנים", סירבו לקבל תלונתה, ועל כך שטחה תלונה בפני מפקד משטרת יפו.
6 מפקח עאהד איברהים זומן מטעם התביעה, אך משלא התייצב לבית המשפט, הסכים התובע
7 לוותר על עדותו.
8
9 מן העבר השני, העיד הנאשם אחרת.
10 הנאשם סיפר כי המתלוננת נראתה על ידו בתוך הבניין, ועל כן ביקש ממנו יפח "ללכת מפה".
11 היא אכן הלכה והזמינה משטרה. (עמ' 8 שורה 13).
12 הנאשם ציין, שהמתלוננת עושה סיפורים, ויש לה סיפורים עם כל אנשי יפו, היא הולכת ביפו
13 מצלמת אנשים, מזיקה לאנשים. לדברי הנאשם, המתלוננת לבשה באותו לילה בגדים מלוכלכים
14 ומשונים.
15
16 המשפט עמד לפני סיומו, התובע סיכם ואחריו הנאשם.
17 במהלך סיכומיו של הנאשם, שאלתי אותו, האם אין בכוחו להעיד עדים מטעמו, שיסבירו פשר
18 המצאותו בבניין. בכלל, אנשים שהיו עדי ראייה לאירוע. הנאשם ציין, כי קיימים עדים.
19 בנסיבות אלה, דחיתי את המשפט בחודשיים ימים.
20
21 הגב' מברוקה זוכרת כיצד המתלוננת הכניסה את ראשה לחלון הבניין. בעקבות זאת שמעה צעקות
22 של הנאשם.
23 הגב' עיישה העידה בצורה דומה.
24
25 תשתית עובדתית זו שמשה את ב"כ הצדדים לטעון זה בכה וזה בכה.
26 התובע ביקש להרשיע הנאשם.
27 מנגד, סיכם הסניגור בהרחבה מדוע יש להעדיף עדות הנאשם על פני עדות המתלוננת.
28 הסניגור ציין את התרשמות השוטרים שהגיעו למקום בתכופ לאירוע. השוטרים התרשמו כי אין
29 ממש בתלונת המתלוננת. לגישתו, מדובר בעדים אובייקטיביים, היכולים לקצר איך המתלוננת
30 התנהגה, ומה קרה באותו יום. (עמ' 15 שורה 14).
31 הסניגור ציין, כי אין להצתת מכוניתה של המתלוננת, קשר לעבירה בה מואשם הנאשם.

בתי המשפט

תפ 011490/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט דוד רוזן

- 1
- 2
- 3 הנה נא, שתי תמונות עובדתיות בפני, שתי תמונות עובדתיות שאינן מתיישבות זו עם זו.
- 4 עסקינן במשפט פלילי. הזהרתי עצמי הזהר היטב לבחון הראיות בזהירות. כל ספק קל שבקלים
- 5 יעמוד לזכותו של הנאשם.
- 6
- 7 ראיתי ושמעתי את שני הנצים בבית המשפט.
- 8 בחנתי עדויות השנים בקפדנות ובדוקנות. ידעתי שבסופו של יום, הכרעה הדין, בעיקרה, תקום או
- 9 תיפול על פי המשקל, שראוי יהא ליתן לכל עדות ועדות.
- 10 השתכנעתי, כי עדות המתלוננת עדיפה, לאין שיעור, על פני עדות הנאשם.
- 11
- 12 לא מדובר רק בהתרשמות בלתי אמצעית משני העדים המעורבים באירוע. ניתוח הגיוני של האירוע
- 13 מתיישב עם התרשמותי לעיל.
- 14
- 15 אין מחלוקת, האירוע התרחש בשעת לילה.
- 16 מעבר לעדויות המעורבים. דו"ח העיכוב (ת/1) מולא בשעה 23.20.
- 17 מדוע ולמה תבקש המתלוננת בשעת לילה להכנס לתוך בניין שומם?!?
- 18 המתלוננת תמחה על גרסת הנאשם, ותמיהתה בלטה בכל תנועותיה ומבע פניה. יותר מכך,
- 19 תמיהתה התבקשה לנוכח האירוע שתואר לפני.
- 20
- 21 המתלוננת לא ביקשה להגזים ולנפח את האירוע מעבר למימדיו. המתלוננת ציינה את היריקות
- 22 והקללות שיצאו מפיו של הנאשם.
- 23 עם זאת, המתלוננת לא ניסתה, ולו ברמז, לומר כי נפגעה פגיעה פיזית כלשהי מידי הנאשם, או
- 24 כתוצאה מפועלו.
- 25
- 26 ועוד, המתלוננת הינה אישה שתבונה בולטת. המתלוננת טרחה לזמן את שוטרי משטרת יפו,
- 27 והמתינה במקום לשוטרים דקות ארוכות. ניתן להניח, שהמתלוננת לא היתה מתייגעת כך.
- 28 ומבזבזת את זמנה, לו התנהגותה היתה, של מסיגת גבול, שגורשה כדון על ידי מחזיק מקום,
- 29 בצעקות.
- 30 קל וחומר, כשכל שעשה הנאשם - לגרסתו - היה לבקש ממנה יפה לעזוב את הבניין.
- 31 המתלוננת התלוננה על האירוע כפי שהתרחש נכוחה נגד עיניה.

בתי המשפט

תפ 011490/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט דוד רוזן

- 1
- 2 לשאלות הנאשם, תיארה המתלוננת את היחס המועדף שקיבל הנאשם במשטרת.
- 3 לתיאור זה נמצא תימוכין במוצג ת/1. בדו"ח העיכוב ציין, שהחוקר התרשם: "שלא בחננה
- 4 עבירה פלילית".
- 5 על פי תלונת המתלוננת, ואפילו על פי גרסת הנאשם, חשד לעבירה פלילית נתגבש גם נתגבש.
- 6 נראה, כי חוקרי המשטרה "הזדרזו" להגיע למסקנה הנוחה עם הנאשם. בכל מקרה, ת/1 תומך
- 7 משהו בגרסתה בבית משפט.
- 8
- 9 זאת ועוד, הנאשם גרס, כי שהה בבניין בקומה השניה בשעת לילה לשמור על הבניין.
- 10 כל שהותו של הנאשם במקום, תמוהה על פניה.
- 11 הנאשם לא מצא להעיד את מעסיקו, שלדבריו, ביקשו לשמור במקום.
- 12 גרסת המתלוננת מתיישבת עם החגיון הרבה יותר מאשר גרסת הנאשם, בנקודה זו.
- 13
- 14 הנאשם ציין, כי עדיו מסרו עדות במשטרה.
- 15 לא כך. (עמ' 10 שורה 15).
- 16
- 17 לא זו אף זו, בעדותו במשטרה מספר הנאשם כיצד חגיע למקום. הנאשם סיפר כי יצא עם אשתו
- 18 לכיוון רכבו, ולפתע הבחין במישהו שעלה לבניין. (ת/2 שורות 12 - 15). (הנאשם ציין, כי החבר
- 19 אצלו ביקר "חומאדה עומר", יכול לאשר גרסתו ת/2, עמ' 3, שורה 3).
- 20 הנאשם לא שהה בקומה השניה, ולא עשה בתפקידו, כשומר בניין (כמצויין על ידו בבית המשפט).
- 21 לאמור, קשה להשען על עדות הנאשם בבית משפט.
- 22
- 23 בעדותו בבית משפט הדגיש הנאשם, כי לא החזיק בידיו כל קרש. (עמ' 9 שורה 20).
- 24 בעדותו בבית המשפט ציין כי השער היה פתוח. בוודאי, לא ננעל על ידי קרש (עמ' 9, שורה 12).
- 25 בעדותו במשטרה ציין, כי סגר עם הקרש את השער של הבניין (ת/2 שורה 16).
- 26 צא וראה, הנאשם מתאר פעם כך, ופעם אחרת.
- 27
- 28 בכלל, סיפורו של הנאשם על החזקת קרש נראית עקורה מן המציאות. במהלך ההתערעשות
- 29 וההתגעשות למול המתלוננת, מוצא הנאשם לסגור את השער של הבניין באמצעות קרש!!
- 30 נראה, הנאשם נדחק בחקירתו לפינה, ועל כן ביקש ליתן הסבר לקרש אותו אחז בידיו, במועד
- 31 חרלבנטי.

בתי המשפט

תפ 011490/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופט דוד רוזן

- 1 אמור מעתה, החזקת קרש על ידי הנאשם בשעת האירוע, מחזקת את גרסת המתלוננת.
- 2
- 3 העידו שתי עדות מטעמו של הנאשם.
- 4 השתיים עלו לדוכן העדים, שהן יודעות בדיוק על מה להעיד ואיך להעיד. עדותן נראתה דימה, או
- 5 ליתר דיוק זחה להפליא.
- 6 אין בעדויות השתיים כדי לערער, ולו במעט, ממשקל עדותה של המתלוננת.
- 7
- 8 יושם אל לב, אחת מהעדויות ההגנה סיפרה, בחקירתה הנגדית, שהאירוע התרחש בשעה 21:30.
- 9 חברתה ציינה בחקירתה הנגדית, שהאירוע התרחש בשעה 16:00.
- 10 משנשאלו השתיים בנקודה עליה לא נתבקשו בחקירתן הראשית ליתן את הדעת - התשובות היו
- 11 שונות בתכלית השינוי.
- 12
- 13 כללו של דבר, משהעדפתי את עדות המתלוננת על פני עדות הנאשם, תקביענה עובדות המקרה על
- 14 פי עדות המתלוננת.
- 15
- 16 על פי עדות זו הוכחו יסודות העבירה לפי סעיף 192 עד תום.
- 17 המתלוננת ציינה את היריקות שיצאו מפיו של הנאשם. לא היה באופן בו תיארה את אלו, כדי
- 18 לגבש עבירת תקיפה. המתלוננת הזכירה מילה "יריקות", ולא יספה תאר בנושא.
- 19 הספק קיים. הנאשם יחנה ממנו.
- 20
- 21 סוף דבר: הנני מרשיע את הנאשם בעבירה לפי סעיף 192 לחוק.
- 22 הנאשם זכאי מעבירה לפי סעיף 379 לחוק.
- 23
- 24 ניתן בפומבי במעמד הצדדים, 5.4.01.
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29 דוד רוזן, שופט
- 30

k01149000p.1 /

בתי המשפט

תפ 011490/00

בבית משפט השלום בתל אביב - יפו

תאריך .05/04/2001

בפני כבי השופט דוד רוזן

גזר דין

נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהכרעת הדין.
הנאשם איים על המתלוננת בצורה בוטה בגין ריב לא לו.

התובע המלומד עותר לעונש מאסר בפועל, שיצטבר לעונש המאסר על תנאי העומד כנגד הנאשם.
דבריו של התובע נכבדים.

יחד עם זאת, שיויתי לנגד עיני את העובדה שהעבירה בתוצעה לפני כמעט שלוש שנים.
הנושא טעון, אך במשך חודשים ארוכים היה מונח התיק כאבן שאין לה תוסכין במשרדים.

לא בלי התלבטות החלטתי להקל עם הנאשם, אולי הקלה מופלגת.
צריך הנאשם לזכור, כי ההזדמנות הניתנת לו היום מן הסתם לא תחזור עוד בעתיד.

הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך 3000 ש"ח או 100 ימי מאסר תמורתו.
הקנס ישולם עד יום 1.6.2001.

2. הנאשם ישלם פיצויים בסך 2,000 ש"ח למתלוננת גבי זיוה יריב.
הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש עד יום 1.6.2001.
הפיצויים ישאו הצמדה מיום 1.6.01 ועד יום התשלום בפועל.

3. עונש מאסר על תנאי שהוטל על ידי ביהמ"ש שלום בת"א לתקופה של 3 חודשים
בת.פ. 8906/96 ביום 25.3.97 - יוארך בשנתיים ימים.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ב בניסן תשס"א, (5 באפריל 2001), במעמד הצדדים.

ד. רוזן, שופט

p01149000p.1 /